

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-373/11

**Panellinio Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou
prieš
Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon
ir
Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon**

(*Symvoulio tis Epikrateias* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Galiojimo vertinimas — Bendra žemės ūkio politika — Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 — Papildoma išmoka už konkrečius ūkininkavimo metodus ir kokybiškos produkcijos gamybą — Valstybėms narėms suteikta diskrecija — Diskriminacija — EB 32 ir 34 straipsniai“

Santrauka – 2013 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Tiesioginės paramos schemas — Bendrosios taisyklės — Bendrosios išmokos schema — Neprivalomas įgyvendinimas regiono mastu — Papildoma išmoka už konkrečius ūkininkavimo metodus ir kokybiškos produkcijos gamybą — Išlaikymo procentinės dalies nustatymas — Valstybėms narėms palikta diskrecija — Gamintojų ar vartotojų diskriminavimas — Nebuvimas*
(EB 34 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1782/2003 69 straipsnis)
2. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Pirmenybė, kiek tai susiję su Sutartyje įtvirtintais tikslais konkurencijos srityje*
(EB 36 straipsnis)
3. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Sąjungos institucijų vertinimo diskrecija — Teisminė kontrolė — Ribos*
(EB 34 ir 37 straipsniai)
4. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Tiesioginės paramos schemas — Bendrosios taisyklės — Bendrosios išmokos schema — Neprivalomas įgyvendinimas regiono mastu — Papildoma išmoka už konkrečius ūkininkavimo metodus ir kokybiškos produkcijos gamybą — Išlaikymo procentinės dalies nustatymas — Valstybėms narėms palikta diskrecija — Bendro žemės ūkio politikos pobūdžio panaikinimas — Nebuvimas*

(EB 32 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1782/2003 69 straipsnis)

1. Ištyrus Reglamento Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, 69 straipsnį, pagal kurį valstybės narės gali išlaikyti ne daugiau kaip 10 % nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio kiekvieną produkto sektorių, kad paskirtų papildomą išmoką už konkrečius ūkininkavimo metodus, kurie yra svarbūs aplinkos apsaugai ar jos gerinimui arba žemės ūkio produktų kokybei ir jų prekybai gerinti, atsižvelgiant į EB 34 straipsnį nebuvo nustatyta jokia aplinkybė, kuri galėtų turėti poveikį jo galiojimui.

Iš tikrųjų konstatuotina, kad pačiame Reglamento Nr. 1782/2003 69 straipsnyje nenustatomos skirtingos sąlygos pagal valstybes nares arba gamintojus, o tik suteikiama visoms valstybėms narėms tokiomis pat sąlygomis ir tvarka tam tikra diskrecija skirti papildomas išmokas bendros žemės ūkio politikos reformai įgyvendinti. Šie valstybėms narėms suteikti įgaliojimai, viena vertus, yra griežtai apibrėžti, su daugybe materialinių ir procesinių sąlygų ir, kita vertus, sudaro laikiną priemonę, kuria siekiama pereiti prie bendrųjų išmokų schemas. Tai, jog priemonė, priimta organizuojant bendrąją rinką, gali turėti skirtingą poveikį atskiriems gamintojams, atsižvelgiant į individualią jų gamybą ar vietos sąlygas, nėra EB sutartimi draudžiama diskriminacija, jeigu ji pagrįsta objektyviais kriterijais, pritaikytais taip, kad bendras rinkos organizavimas globaliai veiktų. Be to, diskriminacijos draudimas neapima galimų vertinimo skirtumų, vienoje ar kitoje valstybėje narėje galinčių atsirasti dėl nevienodų skirtingų valstybių narių teisės aktų, jei šie teisės aktai vienodai veikia visus į jų taikymo sritį patenkančius asmenis.

(žr. 20, 23, 29, 34, 35, 44 punktus ir rezoliucinę dalį)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 39 punktą)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 40, 41 punktus)

4. Valstybėms narėms suteikta diskrecija nustatyti atitinkamame sektoriuje taikomą išlaikymo procentinės dalies nacionalinę viršutinę ribą, siekiant skirti papildomą išmoką, niekaip nesiekiamą panaikinti bendro žemės ūkio politikos pobūdžio ir nedaromas toks poveikis; ji reiškia tik nacionalinėms institucijoms suteiktus įgaliojimus įgyvendinti tam tikras taisykles, kurias Sąjungos teisės aktų leidėjas laiko tinkamomis diegiant bendrosios išmokos sistemą.

Iš tikrųjų, minėta papildoma išmoka, laikina ir ne didesne negu 10 % nacionalinių viršutinių ribų komponento, siekiama, pirma, paskatinti ūkininkus laikytis reikalavimų, susijusių su produktų kokybės gerinimu ir aplinkos apsauga, kaip kompensacija už tinkamiausią prisitaikymą prie naujų bendros žemės ūkio politikos reikalavimų, ir, antra, sušvelninti neigiamą poveikį, kuris kyla tam tikruose produktų sektoriuose pereinant nuo tiesioginių išmokų sistemos prie bendrosios išmokos sistemos.

(žr. 46, 47 punktus)